

**IN MEMORIAM.
NICOLAE BOCȘAN**

Născut la data de 24 septembrie 1947, în localitatea Bocșa din Banatul Montan, județul Caraș-Severin, profesorul Nicolae Bocșan a urmat studiile primare, gimnaziale și liceale în cadrul „Școalelor” bănățene, formarea universitară desfășurându-se în sălile de curs a Facultății de Istorie și Filosofie, Secția Istorie, din cadrul Universității Babeș-Bolyai din Cluj, între 1965-1970. În perioada 1970-1977 și-a desfășurat activitatea profesională la Biblioteca Centrală Universitară Lucian Blaga, ca bibliotecar, contribuind prin munca sa de cercetare la redactarea unui bogat instrumentar bibliografic precum *Bibliografia Istorică a României*, vol. IV-VI, București, Ed. Academiei, 1975-1985, *Țara Oașului. Contribuții bibliografice*, Cluj-Napoca, 1983 (în colab.) sau *Enciclopedia istorografiei românești*, București, Ed. Științifică și Enciclopedică, 1977 (în colab.).

Începând din anul 1978 numele său este strâns legat de Universitatea Babeș-Bolyai, acolo unde a parcurs toate gradele universitare, de la asistent în 1978 și până la profesor titular în Catedra de Istorie Modernă, în 1994. În 1985 devine doctor în istorie contribuind magistral la îmbogățirea istoriografiei românești, cu teza: „*Românii din Banat în epoca Luminilor*”. Pentru ampla lucrare monografică *Contribuții la istoria iluminismului românesc*, Timișoara, Ed. Facla, 1986, primește din partea Academiei Române, premiul „Nicolae Bălcescu,” iar pentru *Franța și Banatul 1789-1815*, Reșița, Ed. Banatica, 1994 (coautor), premiul „Gh. Bariț”, pe anul 1994.

Activitatea sa științifică este presărată cu numeroase lucrări, de la volume de autor sau serii de documente și până la studii secvențiale, principalele sale teme de cercetare fiind ideologiile și programele politice naționale din spațiul românesc, istoria instituțională ecleziastică și istoria relațiilor internaționale având ca punct de inițiere Transilvania, Banatul și-n general provinciile românești.

Carierea profesorului Bocșan a inclus o importantă componentă administrativă, aceasta fiind simbiotic legată de Universitatea Babeș-Bolyai. Astfel între 1991 și 2012 a fost rând pe rând prodecan și decan al Facultății de Istorie și Filosofie, iar mai apoi prorector (în trei mandate) și rector al Universității. În toată această perioadă, prestigioasa instituție de învățământ universitar a cunoscut o rapidă evoluție atât la nivel organizatoric, dar și la nivel patrimonial, curricular, ca număr de studenți și specialități.

Conducător de doctorat din 1990, profesorul Bocșan a îndrumat generații de tineri studioși, contribuind decisiv atât la desvârșirea formării lor intelectuale, cât și la integrarea acestora în rândul tagmei istoricilor, cu un bogat bagaj bibliografic, riguros sistematizat și un instrumentar al cercetării științifice judicios construit.

Domnul profesor Bocșan a fost apropiat atât sufletește dar și ca istoric de *Acta Musei Napocensis*, Domnia sa făcând parte din Consiliul Științific al revistei noastre, nu de puține ori viziunea și experiența sa științifică fiind decisive în deciziile noastre redacționale.

Din nefericire pentru noi toți, în data de 19 iunie 2016, Profesorul a făcut pasul spre tărâmul nemuririi, al vieții eterne, de unde, cu siguranță, ne privește și ne veghează.

A fost un ziditor de Școală și un făuritor de Oameni. A deschis drumuri, a îmbogățit suflete, a construit caractere și a creat cercetători stăpâni pe mijloacele lor profesionale.

Profesorul Bocșan trăiește prin fiecare dintre cei cărora le-a călăuzit pașii, iar numle său e gravat spre veșnicie în Panteonul marilor istorici și-n scrierile istoriografice românești.

SEMPER FIDELIS!